

การพัฒนาการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลใน จังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Development of Information Communication Technology Administration of Municipalities in Phuket Province According to the Sufficiency Economy Philosophy

ววรรณ วุฑฒิรัตน์ และ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ

Wattana Wuttirat and Wiruch Wiruchnipawan

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

Doctor of Philosophy in Public Administration Program, Eastern Asia University

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลฯ และ (3) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลฯ โดยใช้การวิจัยแบบผสม ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลักและการวิจัยเชิงปริมาณมาเสริม วิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรที่ปฏิบัติงานในเทศบาล 9 แห่ง ในจังหวัดภูเก็ต และประชาชนจำนวน 1,925 กลุ่มตัวอย่าง เก็บรวบรวมข้อมูลได้จำนวน 1,501 คน คิดเป็นร้อยละ 77.97 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด วิจัยเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา และใช้แบบสัมภาษณ์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ให้ข้อมูลหลัก แบบสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 9 คน สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าการถดถอยพหุคูณ และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ คือ เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตขาดแคลนบุคลากร และขาดการฝึกอบรมบุคลากรเพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ คือ เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตควรแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร โดยจัดการฝึกอบรมบุคลากรเพื่อเพิ่มพูนความรู้ควบคู่ไปกับความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของบุคลากร และควรมีการกำหนดยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ และ (3) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ คือ เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตควรกำหนดและนำยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน ไปปรับใช้เป็นแนวทาง ขั้นตอนการปฏิบัติงาน และตัวชี้วัดสำคัญของการปฏิบัติงาน

คำสำคัญ: การพัฒนา, การบริหารจัดการ, เทคโนโลยีและการสื่อสาร, ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Abstract

This study aims to study: (1) administrative problems of information communication technology in the administration of municipalities in Phuket province according to the Sufficiency Economy Philosophy (2) development guidelines of information communication technology administration and (3) strategy of information communication technology administration. A mixed method Methodology was used. Population was all

personnel operating in 9 municipalities of Phuket province and people residing in these areas. A sample size was 1,501 personnel and completed questionnaires totaled 1,501 persons which equaled with 77.97 %. To collect data, from a data provider or specialists, in-depth interviews were conducted of 9 people for using statistics to analyze information which included: standard deviation, the value of multiple regression and correlation coefficient of Pearson. It was found that the results showed that (1) the major problems of administration were the municipalities in Phuket province's lack personnel with expertise in information communication technology as well as personnel training to increase knowledge of information communication technology to coincide with operational responsibilities, (2) the major development guidelines were the municipalities in Phuket Province should resolve the problem of lack of personnel by setting up personnel training to increase the knowledge of information communication technology to coincide with operational responsibilities including establishment of the strategy of information communication technology administration, and (3) the strategy of administration for municipalities in Phuket province should establish and apply the strategy of information communication technology administration according to the 5 aspects of the Sufficiency Economy Philosophy: guidelines, operational processes, and Key Performance Indicators (KPI).

Keywords: development, administration, information communication technology, the sufficiency economy philosophy

บทนำ

จังหวัดภูเก็ตมีรูปแบบการปกครองของจังหวัดประกอบด้วย 3 อำเภอ และมีเทศบาลรวมทั้งสิ้น 12 แห่ง โดยที่การบริหารงานเทศบาลมีความสำคัญและจำเป็นเนื่องจากเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตซึ่งมีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญซึ่งรวมทั้งการบริหารจัดการการเทคโนโลยีโดยมีพันธกิจดังนี้ (1) พัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ (2) พัฒนาโครงข่ายเทคโนโลยีและการสื่อสารความเร็วสูงที่มีการกระจายอย่างทั่วถึง และ (3) พัฒนาระบบบริหารจัดการเทคโนโลยีและการสื่อสารที่มีธรรมาภิบาล

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการของเทศบาล ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น อันเป็นลักษณะของการศึกษาเพื่อพัฒนาหน่วยงานคือเทศบาล หรือ พัฒนาการบริหารจัดการของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต ที่เน้นด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลดังกล่าว ข้อเท็จจริงปรากฏว่าเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตได้บริหารจัดการเทคโนโลยีและการสื่อสารตลอดมา แต่เท่าที่ผ่านมา เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตได้ประสบ

กับปัญหาเกี่ยวกับจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารตามกรอบแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 7 ด้าน บางประการ ตัวอย่างปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ เช่น เทศบาลให้เวลาและให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารน้อยเกินไป (2) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล เช่น เทศบาลแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารอย่างไม่สมเหตุสมผล เช่น จ่ายค่าตอบแทนให้บุคลากรน้อยเกินไป (3) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านภูมิคุ้มกัน เช่น เทศบาลขาดการเตรียมความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร เช่น ขาดการวางแผนกำลังคนและงบประมาณ เพื่อป้องกันการขาดแคลนบุคลากร (4) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง เช่น เทศบาลแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารโดยไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของการพึ่งพาตนเอง

เช่น ไม่ได้ใช้งบประมาณของตนเองเป็นหลักในการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร (5) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้คู่คุณธรรม เช่น เทศบาลแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร โดยไม่ได้ให้ความสำคัญ หรือไม่ได้คำนึงถึงความรู้และคุณธรรมของบุคลากรควบคู่กัน (6) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม เช่น เทศบาลแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร โดยไม่ได้ยึดหลักการรวมกลุ่ม เช่น ไม่ได้จัดการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรโดยผ่านกลุ่ม หรือรวมกันเป็นกลุ่ม และ (7) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย เช่น เทศบาลแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร โดยไม่ได้ให้ความสำคัญและไม่ได้ใช้ประโยชน์จากเครือข่ายเหล่านี้เป็นต้น

จากการศึกษาความเป็นมาและความสำคัญอำนาจหน้าที่ และตัวอย่างปัญหาเกี่ยวกับจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษา เรื่อง การพัฒนาการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ประกอบด้วย 8 ด้าน มาปรับใช้เป็นกรอบแนวคิด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
3. ศึกษาปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตประสบผลสำเร็จ
4. ศึกษายุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

5. ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชากรบางกลุ่มต่อภาพรวมประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยนี้ได้้นำแนวคิด ทฤษฎีมาใช้ดังนี้

1. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการบริหารจัดการ เทคโนโลยีและการสื่อสาร และ ยุทธศาสตร์

2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดย วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, (Wiruchnipawan, 2007) ได้ทำการศึกษาหลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงจากพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมาข้างต้นทำให้ประมวลและสรุปสาระสำคัญเป็น หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 7 ด้าน มาปรับใช้เป็นกรอบแนวคิดส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระของการศึกษาค้นคว้า และได้นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 7 ด้าน มาเปรียบเทียบกับกรอบแนวคิด หรือตัวชี้วัดการบริหารจัดการอื่น อันได้แก่ (1) ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 7 ด้าน (2) SWOT (4) Benchmarking และ (5) Balanced Scorecard โดยจัดแบ่งตามด้านวัตถุประสงค์และด้านจิตใจ รวมทั้งจัดแบ่งตามงาน (management) เงิน (money) คน (man) และคุณธรรม (morality) ทั้งนี้ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 7 ด้าน

3. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า แฟ้มส์-โพสคอร็อบ (PAMS-POSDCoRB) 11 ด้าน วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (Wiruchnipawan, 2009) อธิบายความหมายของแฟ้มส์-โพสคอร็อบ ไว้ว่าเป็นกระบวนการบริหารจัดการหรือปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการ เป็นตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่พัฒนามาจาก POSDCoRB โดย PAMS-POSDCoRB นั้น ประกอบด้วยตัวชี้วัดหลัก 11 ด้าน (ขั้นตอน) ได้แก่ (1) การบริหารนโยบาย (policy) (2) การบริหารอำนาจหน้าที่ (authority) (3) การบริหารคุณธรรม

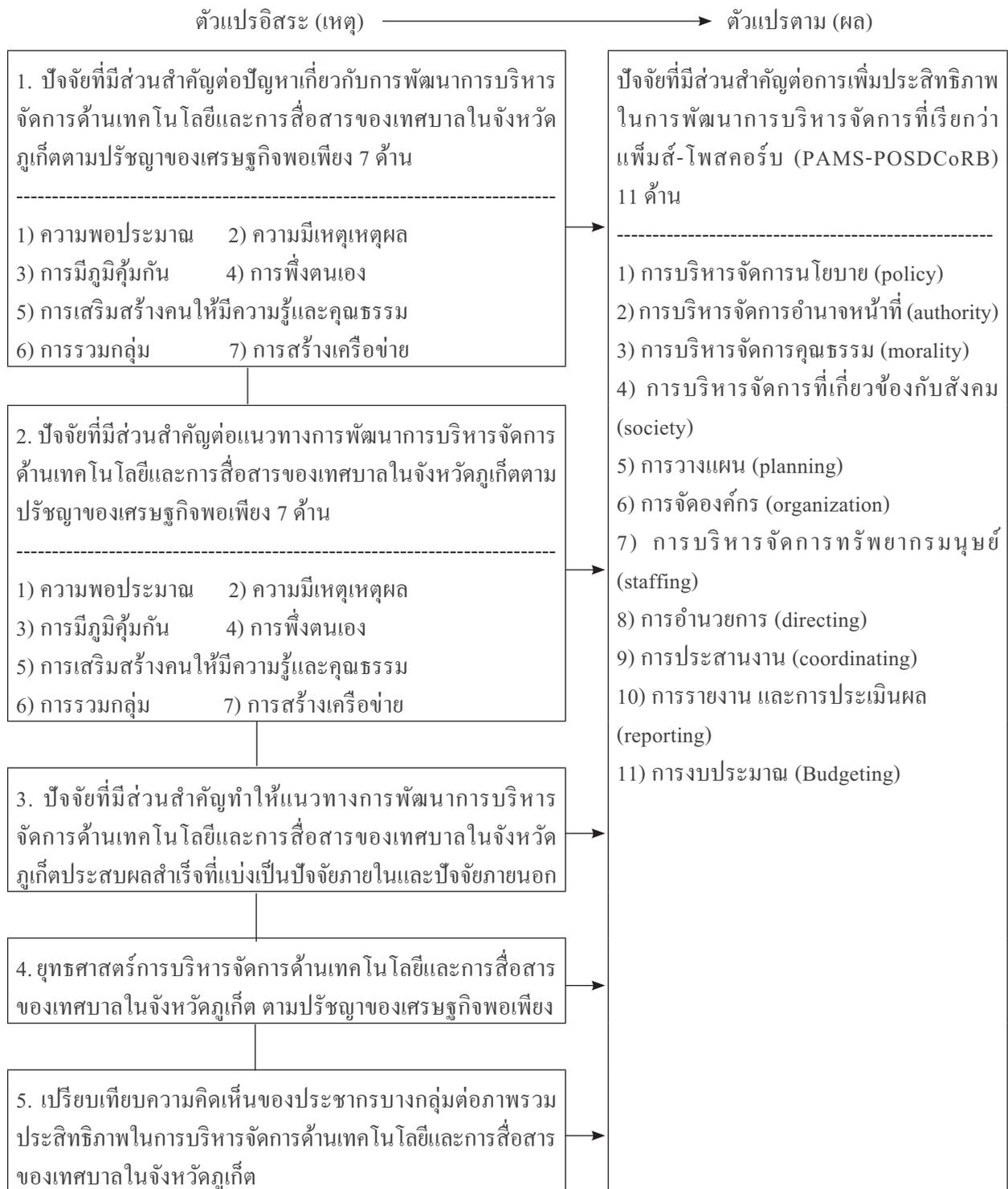
(morality) (4) การบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม (society) (5) การวางแผน (planning) (6) การจัดองค์การ (organizing) (7) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (staffing) (8) การอำนวยการ (directing) (9) การประสานงาน (coordinating) (10) การรายงาน (reporting) ซึ่งรวมทั้งการประเมินผล และ (11) การงบประมาณ (budgeting)

4. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอแนะ หรือแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Ministry of Information and Communication Technology, 2011) กล่าวถึง เป้าหมายหลักของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ดังนี้ (1) มีโครงสร้างพื้นฐาน ICT ความเร็วสูง (broadband) ที่กระจายอย่างทั่วถึง ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียมกัน เสมือนการเข้าถึงบริการสาธารณสุขไปทุกชั้นพื้นฐานทั่วไป โดยให้ร้อยละ 80 ของประชากรทั่วประเทศสามารถเข้าถึงโครงข่ายโทรคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงภายในปี พ.ศ. 2558 และร้อยละ 95 ภายในปี พ.ศ. 2563 (2) มีทุนมนุษย์ที่มีคุณภาพ ในปริมาณที่เพียงพอต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่เศรษฐกิจฐานบริการและฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 มีความรอบรู้ เข้าถึง สามารถพัฒนาและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้

อย่างรู้เท่าทัน และเพิ่มการจ้างงานบุคลากร ICT (ICT professional) เป็นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ของการจ้างงานทั้งหมด (3) เพิ่มบทบาทและความสำคัญของอุตสาหกรรม ICT (โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์) ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยให้มีสัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรม ICT (รวมอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ต่อ GDP ไม่น้อยกว่าร้อยละ 184) ยกกระดับความพร้อมด้าน ICT โดยรวมของประเทศไทย โดยให้ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูงที่สุดร้อยละ 25 (top quartile) ของ Networked Readiness Index (5) เพิ่มโอกาสในการสร้างรายได้และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม) โดยเกิดการจ้างงานแบบใหม่ๆ ที่เป็นการทำงานผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (6) ทุกภาพส่วนในสังคมมีความตระหนักถึงความสำคัญและบทบาทของ ICT ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาโดยประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ตระหนักถึงความสำคัญและบทบาทของ ICT ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2552-2556

5. ความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ใช้การวิจัยแบบผสมผสาน ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลัก และการวิจัยเชิงคุณภาพนำมาเสริม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเชิงปริมาณ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรที่ปฏิบัติงานในเทศบาล 9 แห่ง ในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 1,925 คนซึ่งเป็นประชากรทั้งหมด จากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็น (probability sampling)

ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก 9 คน โดยเลือกแบบเจาะจง โดยทำการคัดเลือกและสัมภาษณ์แบบเจาะจงเฉพาะบุคคล (purposeful sampling หรือ purposive sampling) ที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ หรือมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม และ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ที่มีโครงสร้าง ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง และการสัมภาษณ์เชิงลึก

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยการใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าการถดถอยพหุคูณ และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของประชากร

ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาย มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี และเป็นบุคลากรของเทศบาลเมืองป่าตอง

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชากร ต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 7 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1) โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 7 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ประชากรเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 2 ข้อคำถาม จำนวน 6 ด้าน และมี 1 ด้าน ได้แก่ ด้านความพอประมาณประชากรเห็นด้วยในระดับมาก 1 ข้อคำถาม และระดับปานกลาง 1 ข้อคำถาม นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาคำถามเกี่ยวกับปัญหาในภาพรวมทั้งหมด ซึ่งมีจำนวน 1 ข้อคำถาม ประชากรเห็นด้วยในระดับปานกลาง ผู้ศึกษาได้นำเสนอปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 7 ด้าน โดยในแต่ละด้าน ผู้ศึกษาได้ยกตัวอย่างปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเฉพาะคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดมา 1 ข้อคำถามเท่านั้น ดังนี้ (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ ตัวอย่างเช่น เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตใช้งบประมาณสำหรับบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรอย่างไม่เหมาะสม เช่น ใช้งบประมาณน้อยเกินไป (ค่าเฉลี่ย 2.39) (2) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล ตัวอย่างเช่น เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารไปในทิศทางที่ไม่สอดคล้องกับการให้บริการประชาชน เช่น มีจำนวนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญน้อยเกินไปสำหรับการให้บริการประชาชน (ค่าเฉลี่ย 2.26) (3) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกัน ตัวอย่างเช่น เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตขาดความยืดหยุ่นในการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากร เช่น การขาดความยืดหยุ่นในการเปิดโอกาสให้จ้างผู้เชี่ยวชาญ

(ค่าเฉลี่ย 2.17) (4) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการพึ่งตนเอง ตัวอย่างเช่น เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารโดยไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของการพึ่งพาตนเอง เช่น ไม่ได้ใช้งบประมาณของตนเองเป็นหลักในการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร (ค่าเฉลี่ย 2.05) (5) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้คู่คุณธรรม ตัวอย่างเช่น เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารโดยไม่ได้ให้ความสำคัญ หรือไม่ได้คำนึงถึงความรู้และคุณธรรมของบุคลากรควบคู่กัน (ค่าเฉลี่ย 2.17) (6) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการรวมกลุ่ม ตัวอย่างเช่น เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารโดยไม่ได้แนะนำ หรือส่งเสริมบุคลากรให้รวมพลังกันในรูปกลุ่มเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (ค่าเฉลี่ย 2.21) (7) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการสร้างเครือข่าย ตัวอย่างเช่น เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารโดยไม่ได้ให้ความสำคัญและไม่ได้ใช้ประโยชน์จากเครือข่าย (ค่าเฉลี่ย 2.16)

3. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชากรต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 7 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2) โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 7 ด้าน ๆ ละ 2 ข้อคำถาม พบว่า (1) ประชากรส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 2 ข้อคำถาม จำนวน 7 ด้าน ผู้ศึกษาได้สรุปความคิดเห็นของ

ประชากรต่อ (2) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 7 ด้าน และ (3) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 7 ด้าน โดยนำเสนอตามค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 7 ด้าน และค่าเฉลี่ยรวมแต่ละด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยรวมจากมากไปน้อย โดยปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ คำถามที่ว่า เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารโดยไม่ได้แนะนำ หรือส่งเสริมบุคลากรให้รวมพลังกันในรูปกลุ่มเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สำหรับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่ได้ได้แก่ คำถามที่ว่า เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตควรแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารโดยจัดการฝึกอบรมบุคลากรเพื่อเพิ่มพูนความรู้ควบคู่ไปกับความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของบุคลากร

4. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชากรต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3) ในแต่ละปัจจัยประกอบด้วย 1 ข้อคำถาม ปรากฏว่า ประชากรเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตประสบผลสำเร็จทั้ง 2 ปัจจัยคือ ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก ผู้ศึกษาได้นำเสนอปัจจัยดังกล่าวเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ (1) ปัจจัยภายใน ได้แก่ การที่ผู้บริหารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตเห็นความสำคัญและความจำเป็นของบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร พร้อมทั้งมีการวางแผนกำลังคนและจัดงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรดังกล่าวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 2.30)

(2) ป้ายโฆษณาออก ได้แก่ การที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 2.19)

5. สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชากรต่อยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 4) โดยภาพรวม ค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้านปรากฏว่า ประชากรส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้านทุกข้อคำถาม ผู้ศึกษาได้นำเสนอยุทธศาสตร์การบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ประกอบด้วย 5 ด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ (1) การที่เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตมียุทธศาสตร์ที่พัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารให้มีความเชี่ยวชาญในระดับที่สามารถสร้างความรู้ใหม่เพื่อการสนองตอบต่อภารกิจของเทศบาลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้ (ค่าเฉลี่ย 2.29) (2) การที่เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตมียุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมให้ทุกเทศบาลในจังหวัดมีและใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมีมาตรฐานและใช้ระบบเดียวกัน (ค่าเฉลี่ย 2.16) (3) การที่เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตมียุทธศาสตร์ที่พัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารให้มีความรู้และความเชี่ยวชาญตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 2.14) (4) การที่เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตมียุทธศาสตร์ที่พัฒนาระบบเทคโนโลยีและการสื่อสาร รวมทั้งสนับสนุนให้มีศูนย์การเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้วย (ค่าเฉลี่ย 2.08) (5) การที่เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตมียุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารภายในเทศบาลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เช่น การนำระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน และการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 2.00)

6. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชากรต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า แฟ้มส์-โพสคอร์ด 11 ด้าน (ตัวแปรตาม) (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 4) โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปาน

กลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน โดยแต่ละด้านประกอบด้วย 1 ข้อคำถาม ปรากฏว่า ประชากรส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 11 ด้าน ผู้ศึกษาได้นำเสนอประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า แฟ้มส์-โพสคอร์ด 11 ด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ (1) ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า แฟ้มส์-โพสคอร์ด ด้านการบริหารจัดการองค์กร ได้แก่ เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตมีการจัดแบ่งหน่วยงานเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย 2.30, SD = 0.61) (2) ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า แฟ้มส์-โพสคอร์ด ด้านการบริหารนโยบาย ได้แก่ เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตกำหนดนโยบายสำหรับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านดังกล่าวอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 2.30, SD = 0.62) (3) ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า แฟ้มส์-โพสคอร์ด ด้านการบริหารจัดการอำนาจหน้าที่ ได้แก่ เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตใช้อำนาจหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารอย่างเหมาะสมและถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย 2.23) (4) ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า แฟ้มส์-โพสคอร์ด ด้านการรายงาน และการประเมินผล ได้แก่ เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตมีการประเมินผลการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารอย่างชัดเจน (ค่าเฉลี่ย 2.21) (5) ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า แฟ้มส์-โพสคอร์ด ด้านการบริหารจัดการคุณธรรม ได้แก่ เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารอย่างสุจริตและยุติธรรม (ค่าเฉลี่ย 2.18) (6) ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า แฟ้มส์-โพสคอร์ด ด้านการงบประมาณ ได้แก่ เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตใช้งบประมาณสำหรับการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารอย่างเกิดประโยชน์สูงสุด (ค่าเฉลี่ย 2.17) (7) ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า แฟ้มส์-โพสคอร์ด ด้านการวางแผน ได้แก่ เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตมีการวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 2.14) (8) ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่

เรียกว่า แฟ้มส์-โพสคอร์ด ด้านการประสานงาน ได้แก่ เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตประสานงานเพื่อแก้ไขปัญหา การขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร อย่างมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย 2.13) (9) ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า แฟ้มส์-โพสคอร์ด ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่ เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตใช้บุคลากรสำหรับการปฏิบัติงานเพื่อแก้ไขปัญหา การขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร อย่างเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 2.12) (10) ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า แฟ้มส์-โพสคอร์ด ด้านการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับสังคม ได้แก่ เทศบาลในจังหวัดภูเก็ต แก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก (ค่าเฉลี่ย 2.09) (11) ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า แฟ้มส์-โพสคอร์ด ด้านการอำนวยความสะดวก ได้แก่ เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตควบคุมดูแลการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย 2.02)

7. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชากรต่อยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน (ตัวแปรอิสระ) ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า แฟ้มส์-โพสคอร์ด 5 ด้าน (ตัวแปรตาม) (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 4) ปรากฏว่า ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อยได้ดังนี้ (1) ยุทธศาสตร์ที่พัฒนามูลกรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารให้มีควมรู้และความเชี่ยวชาญตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง (2) ยุทธศาสตร์ที่พัฒนามูลกรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารให้มีควมเชี่ยวชาญในระดับที่สามารถสร้างควมรู้ใหม่เพื่อการสนองตอบต่อภารกิจของเทศบาลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้ (3) ยุทธศาสตร์ที่พัฒนาระบบเทคโนโลยีและการสื่อสารรวมทั้งสนับสนุนให้มีศูนย์การเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้วย (4) ยุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี

และการสื่อสารภายในเทศบาลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เช่น การนำระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน และการปฏิบัติงาน และ (5) ยุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมให้ทุกเทศบาลในจังหวัดมีและใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมีมาตรฐานและใช้ระบบเดียวกัน

8. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเห็นของประชากรบางกลุ่มต่อภาพรวมประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 5) แบ่งเป็น (1) เมื่อจำแนกตามเพศพบว่า ความคิดเห็นระหว่างประชากร 2 กลุ่มที่เป็นเพศชายกับเพศหญิงไม่แตกต่างกัน และ (2) เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นระหว่างประชากร 2 กลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

9. สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ได้จากการสัมภาษณ์เนวลิกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 9 คน ต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการและยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2 และข้อ 4) เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ศึกษาได้นำคำถามที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณที่สำคัญ 2 ข้อคำถาม มาเป็นแนวทางในการกำหนดคำถามในแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 9 คน ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพ และหลังจากได้ข้อมูลมาแล้ว ผู้ศึกษานำข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพดังกล่าวมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ หรือเทียบเคียงกันว่า ข้อมูลทั้ง 2 ส่วนนี้ สนับสนุนหรือคัดค้านกันหรือไม่อย่างไร โดยนำมาใช้เป็นส่วนสำคัญสำหรับการเสนอข้อเสนอแนะ ได้แก่

1) คำถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่ว่า เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตควรแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร โดยจัดการฝึกอบรมบุคลากรเพื่อเพิ่มพูนควมรู้ควบคู่ไปกับควมรับ

ผิดชอบในการปฏิบัติงานของบุคลากร โดยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ 2.20 (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2) ปรากฏว่า ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 8 คน จากทั้งหมด 9 คน เห็นด้วยกับคำถามดังกล่าว โดยให้เหตุผลสำคัญไว้ว่า (1) เนื่องจากบุคลากรในด้านนี้มีน้อย และบุคลากรที่มีอยู่อาจจะมีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอต่อการใช้เทคโนโลยีในปัจจุบันมากนัก ฉะนั้น การฝึกอบรมบุคลากรของเทศบาลให้มีความรู้และความรับผิดชอบ จะช่วยให้การปฏิบัติงานของบุคลากรของเทศบาลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จำนวน 4 คน (2) เนื่องจากช่วยแก้ไขปัญหากรณีขาดบุคลากรเฉพาะทางได้จำนวน 2 คน (3) เนื่องจากเป็นการสร้างแรงจูงใจและการให้โอกาสจากผู้บังคับบัญชา อันจะส่งผลต่อการสร้างประสิทธิภาพต่อการบริหารจัดการ จำนวน 1 คน และ (4) เห็นด้วย และควรให้ระบบจ้างเหมาบุคคลภายนอก (out sources) ที่มีความชำนาญในงานแต่ละด้าน จำนวน 1 คน ส่วนผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักอีก 1 คน ไม่เห็นด้วย โดยให้เหตุผลว่า บุคลากรของเทศบาลมีหน้าที่ต้องทำงานเฉพาะทางด้านอื่น หากให้ต้องมาเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาล ก็เท่ากับเพิ่มภาระและรู้ไม่จริง ควรเน้นหานักศึกษาที่จบมาใหม่ต้องการมีงานทำ หรือส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาในสังกัดได้ศึกษาต่อเฉพาะทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร โดยได้รับทุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกลับมาใช้ทุน

2) คำถามเกี่ยวกับ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน ที่ว่า ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน ควรเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ (1) ยุทธศาสตร์ที่พัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารให้มีความรู้และความเชี่ยวชาญตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง (2) ยุทธศาสตร์ที่พัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารให้มีความเชี่ยวชาญในระดับที่สามารถสร้างความรู้ใหม่เพื่อการสนองตอบต่อภารกิจของเทศบาลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้ (3) ยุทธศาสตร์ที่พัฒนาระบบเทคโนโลยีและการสื่อสาร

รวมทั้งสนับสนุนให้มีศูนย์การเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้วยงบ (4) ยุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารภายในเทศบาลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เช่น การนำระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน และการปฏิบัติงาน และ (5) ยุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมให้ทุกเทศบาลในจังหวัดมีและใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมีมาตรฐานและใช้ระบบเดียวกัน” (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 4) ปรากฏว่า ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 8 คน จากทั้งหมด 9 คน เห็นด้วยกับคำถามดังกล่าว โดยให้เหตุผลสำคัญ

3) คำถามเกี่ยวกับ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 4) ปรากฏว่า ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 8 คน จากทั้งหมด 9 คน เห็นด้วยกับคำถามดังกล่าว โดยให้เหตุผลสำคัญไว้ว่า (1) เนื่องจากเป็นยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างชัดเจน และหากนำไปปฏิบัติได้จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง จำนวน 4 คน (2) เนื่องจากการบริหารจัดการควรนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ให้สอดคล้องกับหลักการบริหารจัดการแนวใหม่มีความเหมาะสมแล้ว จำนวน 3 คน และ (3) เนื่องจากเทศบาลเมืองป่าตองให้ความสำคัญกับนโยบายของนายกเทศมนตรีในทุก ๆ ด้าน ซึ่งรวมทั้งด้านเทคโนโลยีสารสนเทศจำนวน 1 คน ส่วนผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักอีก 1 คน ไม่เห็นด้วย โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากการบริหารจัดการของท้องถิ่นมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดกิจกรรมการบริหารสาธารณะแก่ประชาชน มีจุดมุ่งหมายปลายทางเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารหน่วยงาน จึงยังมองว่า เทคโนโลยีและการสื่อสารมีส่วนสำคัญน้อยกว่ากระบวนการบริหารจัดการ หรือมีใช้บ้างจึ่งที่มีส่วนสำคัญในการบริหารจัดการ

การอภิปรายผล

ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของกลุ่ม

ตัวอย่างเฉพาะที่สำคัญและจำเป็น รวมทั้งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มาอภิปรายผลดังนี้

1. การอภิปรายผลปัญหา และแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 7 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 2-3) ผู้ศึกษามีความเห็นที่เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 7 ด้าน และเนื่องจากปัญหาแต่ละด้านมีหลายปัญหา ขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละคน ยกตัวอย่างเช่น เฉพาะปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อาจแบ่งเป็น (1) เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร โดยไม่ได้ให้ความสำคัญ หรือไม่ได้คำนึงถึงความรู้และคุณธรรมของบุคลากรควบคู่กัน และ (2) เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร โดยไม่ได้จัดการฝึกอบรมบุคลากรเพื่อเพิ่มพูนความรู้ควบคู่ไปกับการรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของบุคลากร เป็นต้น

2. การอภิปรายผลปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้อาณาเขตการพัฒนาการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตประสบความสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3) พบว่า ประชากรส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลางเหตุผลสำคัญที่ประชากรส่วนใหญ่ซึ่งเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานในเทศบาล 9 แห่งของจังหวัดภูเก็ตเห็นด้วยในระดับปานกลางดังกล่าว แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมากหรือในระดับน้อย ผู้ศึกษามีความเห็นที่ เนื่องจากปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้อาณาเขตการพัฒนาการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตประสบความสำเร็จนั้น ไม่เพียงเป็นปัจจัยสำคัญ จำเป็น และสอดคล้องกับความต้องการของประชากรเท่านั้น แต่ถ้าหากเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตให้ความสำคัญละน้ำปัจจัยดังกล่าวมาใช้จริงแล้ว ย่อมมีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการด้าน

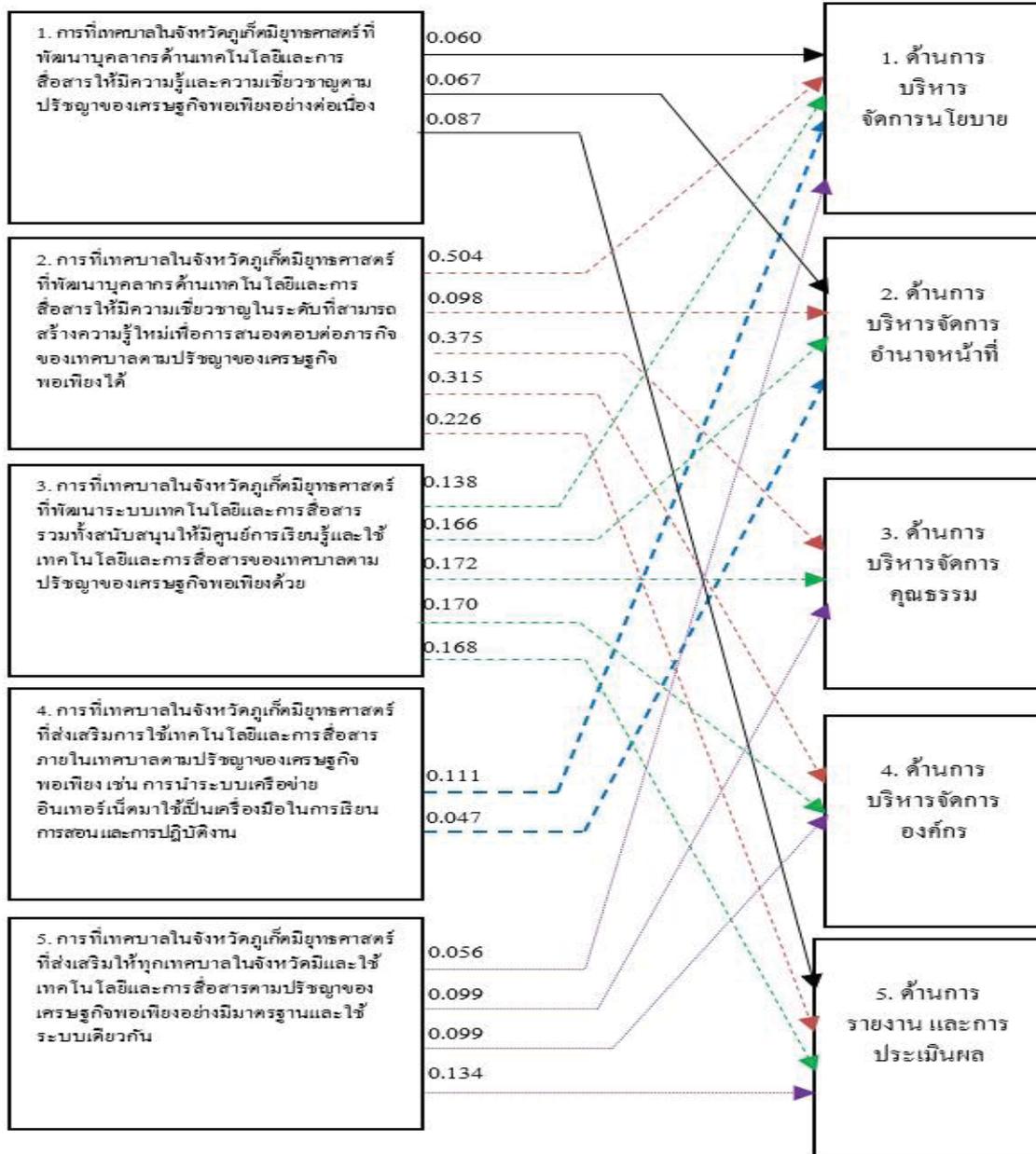
เทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตมีแนวโน้มประสบความสำเร็จหรือมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง (1) ปัจจัยภายในที่ว่า การที่ผู้บริหารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตเห็นความสำคัญและความจำเป็นของบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร พร้อมทั้งมีการวางแผนกำลังคนและจัดงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรดังกล่าวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และ (2) ปัจจัยภายนอกที่ว่า การที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้ประชากรส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลางต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้อาณาเขตการพัฒนาการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตประสบความสำเร็จ ทั้ง 2 ปัจจัย แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมากหรือในระดับน้อยดังกล่าว

3. การอภิปรายผลการเปรียบเทียบความเห็นของประชากรบางกลุ่มต่อภาพรวมประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 5) จากผลการเปรียบเทียบภาพรวมความคิดเห็นของประชากร 2 กลุ่ม จำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศชายกับเพศหญิงต่อภาพรวมประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต พบว่า ความคิดเห็นระหว่างประชากร 2 กลุ่มที่เป็นเพศชายกับเพศหญิงไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้ศึกษามีความเห็นที่ เหตุผลสำคัญที่ทำให้ประชากรซึ่งเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานในเทศบาล 9 แห่งของจังหวัดภูเก็ต 2 กลุ่มดังกล่าว มีความเห็นแตกต่างกันนั้น เนื่องจากเนื้อหาสาระ ความเข้มข้น และความลึกซึ้งของการศึกษา ซึ่งครอบคลุมความรู้และการฝึกอบรมทั้งในทางวิชาการหรือทางทฤษฎี และทางปฏิบัติ รวมตลอดทั้งเทคโนโลยี ในระดับที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น ความรู้หรือการฝึกอบรมทางวิชาการในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีกับสูงกว่าระดับปริญญาตรีที่สถาบันการศึกษาถ่ายทอดพัฒนา หรือปลูกฝังให้กับบุคคล ย่อมเป็นปัจจัยที่มีส่วนสำคัญหรือมีอิทธิพลทำให้ความคิด และการกระทำของบุคคลซึ่งรวมทั้งความเห็นต่อภาพรวมประสิทธิภาพในการ

บริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาล ในจังหวัดภูเก็ต แตกต่างกันได้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้ ประชากรที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับระดับ ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรีมีความเห็นแตกต่างกัน ดังกล่าว และทำให้สรุปได้ว่า ประชากรทั้ง 2 กลุ่ม เมื่อ จำแนกตามระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญา ตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี มีแนวโน้มที่จะมีมุมมอง หรือ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องภาพรวมประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของ เทศบาลในจังหวัดภูเก็ต (การอภิปรายผล และการวิเคราะห์ ดังกล่าวนี้ เป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้นเท่านั้น หากต้องการ ทราบรายละเอียด ควรทำการศึกษาต่อไป)

4. การอภิปรายผลยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ ด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัด ภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน (ตัวแปรอิสระ) ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการ บริหารจัดการที่เรียกว่า แฟ้มส์-โพสคอร์บ 5 ด้าน (ตัวแปร ตาม) (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 4) ผลการ ศึกษาพบว่า ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านเทคโนโลยี และการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน เรียงตาม ลำดับความสำคัญจากมากไปน้อยได้ดังนี้ (1) ยุทธศาสตร์ ที่พัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารให้มี ความรู้และความเชี่ยวชาญตามปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงอย่างต่อเนื่อง (2) ยุทธศาสตร์ที่พัฒนาบุคลากร ด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารให้มีความเชี่ยวชาญใน ระดับที่สามารถสร้าง ความรู้ใหม่เพื่อการสนองตอบต่อ

ภารกิจของเทศบาลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้ (3) ยุทธศาสตร์ที่พัฒนาระบบเทคโนโลยีและการสื่อสาร รวมทั้งสนับสนุนให้มีศูนย์การเรียนรู้และใช้เทคโนโลยี และการสื่อสารของเทศบาลตามปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงด้วย (4) ยุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี และการสื่อสารภายในเทศบาลตามปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง เช่น การนำระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้เป็น เครื่องมือในการเรียนการสอน และการปฏิบัติงาน และ (5) ยุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมให้ทุกเทศบาลในจังหวัดมีและ ใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารตามปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงอย่างมีมาตรฐานและใช้ระบบเดียวกัน เหตุผล สำคัญที่ทำให้ประชากรซึ่งเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานใน เทศบาล 9 แห่งของจังหวัดภูเก็ตมีความเห็นดังกล่าวนี้ ผู้ศึกษามีความเห็นที่ สืบเนื่องมาจากประชากร (1) ไม่ เพียงตระหนักและเข้าใจถึงความสำคัญ ความจำเป็น ตลอดจน ลักษณะสำคัญของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้าน เทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน เท่านั้น (2) แต่ประชากรยังเห็นว่า ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ ดังกล่าวเป็นกลุ่มตัวชี้วัดการปฏิบัติงาน หรือเป็นขั้นตอน ที่สำคัญจำเป็น และชัดเจนสำหรับการบริหารจัดการด้าน เทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน และ (3) หากเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตนำไปปรับใช้อย่าง จริงจัง ย่อมมีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของเทศบาลใน จังหวัดภูเก็ตมีแนวโน้มประสบความสำเร็จอีกด้วย เมื่อ เป็นเช่นนี้ ประชากรจึงมีความเห็นดังกล่าว

ภาพ 2 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนและต่อเนื่องที่สนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร โดยคำนึงถึงความรู้และคุณธรรมของบุคลากรควบคู่กัน

2. เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตควรให้ความสำคัญกับปัจจัยภายในที่มีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงประสบความสำเร็จ ได้แก่ การที่ผู้บริหารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตเห็นความสำคัญและความจำเป็นของบุคลากรด้านเทคโนโลยีและ

การสื่อสาร พร้อมทั้งมีการวางแผนกำลังคนและจัดงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรดังกล่าวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

3. เทศบาลในจังหวัดภูเก็ตควรกำหนดและนำยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน ไปปรับใช้เป็นแนวทาง ขั้นตอนการปฏิบัติงาน และตัวชี้วัดสำคัญของการปฏิบัติงาน (Key Performance Indicators--KPIs) สำหรับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยี การสื่อสาร โดยยุทธศาสตร์การบริหารจัดการควรเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ (1) ยุทธศาสตร์ที่พัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารให้มีความรู้และความเชี่ยวชาญตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง (2) ยุทธศาสตร์ที่พัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารให้มีความเชี่ยวชาญในระดับที่สามารถสร้างความรู้ใหม่เพื่อการสนองตอบต่อภารกิจของเทศบาลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้ (3) ยุทธศาสตร์ที่พัฒนาระบบเทคโนโลยีและการสื่อสารรวมทั้งสนับสนุนให้ศูนย์การเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้วย (4) ยุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารภายในเทศบาลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เช่น การนำระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน และการปฏิบัติงาน และ (5) ยุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมให้ทุกเทศบาลในจังหวัดมีและใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมีมาตรฐานและใช้ระบบเดียวกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำกรอบแนวคิดในการวิจัยนี้ไปทำวิจัยในหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 7 ด้านนี้ไป

ทำวิจัยในหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต ทั้งนี้ เพื่อเป็นการพิสูจน์ผลการวิจัยว่าจะเหมือนกัน คล้ายคลึงกัน หรือแตกต่างกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาการบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐต่อไป อย่างไรก็ตาม ในการศึกษา หรือการวิจัยครั้งต่อไป อาจนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 7 ด้าน ไปปรับใช้เฉพาะบางด้านที่เหมาะสมกับหน่วยงานที่ศึกษา หรืออาจตัดบางด้านออก โดยไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ครบทั้งหมดทุกด้าน ในทางตรงกันข้าม อาจเพิ่มจำนวนด้านหรือตัวชี้วัดขึ้นอีกก็ได้ตามความเหมาะสม แต่ควรให้เหตุผลไว้ด้วยเสมอ

2. เทศบาลในจังหวัดภูเก็ต หรือบุคลากรควรทำวิจัยแบบเจาะลึกเกี่ยวกับการบริหารจัดการของเทศบาล แต่ละด้านอย่างเจาะจง เช่น ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ด้านการเสริมสร้างคนให้มีความรู้คู่คุณธรรม และด้านการสร้างเครือข่าย เป็นต้น

3. เทศบาลในจังหวัดภูเก็ต หรือบุคลากรควรทำวิจัยเชิงเปรียบเทียบ เช่น วิจัยการบริหารจัดการของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตกับหน่วยงานอื่นที่มีภาระงานใกล้เคียงหรือคล้ายกัน เป็นต้น

4. เทศบาลในจังหวัดภูเก็ต หรือบุคลากรควรทำวิจัยโดยใช้กรอบแนวคิด หรือยุทธศาสตร์อื่นสำหรับการศึกษาวเคราะห์การบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต เช่น การบริหารจัดการตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน (sustainable administration concept) การบริหารจัดการตามแนวคิดตะวันออก (eastern concept of administration) และการบริหารจัดการตามแนวคิด 11M เป็นต้น

5. เทศบาลในจังหวัดภูเก็ต หรือบุคลากรควรทำวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต เช่น กลุ่มประชาชน และสมาชิกพรรคการเมือง เป็นต้น

References

- Ministry of Information and Communication Technology. (2011). *The executive summary policy framework of information and communication technology, phase in B.E. 2554-2563 of Thailand*. Bangkok: Author. (in Thai)
- Wiruchnipawan, W. (2007). *The management according to the guidelines, integrity and self-sufficiency*. Bangkok: Fourpress. (in Thai)
- Wiruchnipawan, W. (2009). *Management administration of state agencies: Comparative analysis of indicator*. Bangkok:Fourpress. (in Thai)

